Analize și opinii

Japonia ca o colonie americană

Acum 1 zi 298 Vizualizari 4 Timp de citire

Kazuhiro Hayashida susține că Japonia contemporană judecă greșit China, îi confundă pe prieteni și dușmani și rămâne o colonie americană:

De ceva vreme am vorbit despre o inversiune particulară a interpretării în Japonia. În mod normal, ar trebui să fie simplu de înțeles relația dintre prieten și dușman. Totuși, în mod ciudat, mulți japonezi par incapabili să recunoască această distincție fundamentală.

Termenul „Stat Profund” a câștigat recent popularitate în Japonia, însă puțini recunosc că sediul său se află în Statele Unite.

Trump s-a confruntat uneori cu Statul Profund, dar lupta sa a fost limitată. Nu l-a supus complet. În schimb, prin încheierea de acorduri, pare să-i slăbească influența internă, în timp ce îndeplinește în străinătate chiar acțiunile pe care Statul Profund le dorește.

După ce a fost alungat din America, Statul Profund pare să-și fi mutat operațiunile în Japonia. Aici, forțele rămase găsesc un teren fertil. Guvernul japonez adoptă acum politici care ignoră voința propriilor cetățeni, în timp ce în afacerile externe ia decizii care sfidează bunul simț.

În întreaga lume, ecuația „anti-Statul Profund egal cu Rusia” este considerată de la sine înțeleasă. Particularitatea definitorie a Japoniei este că acest adevăr nu se aplică. Deoarece așteptările japonezilor de la

Din punct de vedere istoric, Japonia a fost condusă de o structură dual: Împăratul și shogunatul. În practică, shogunatul guverna. Astăzi, America acționează în Japonia ca și cum ar fi un nou shogunat.

La sfârșitul Războiului din Asia de Est, America a desființat instituțiile politice ale Japoniei, a înlocuit guvernul japonez și a impus un regim de ocupație. Practic, aceasta a echivalat cu o schimbare de shogunat. America își stabilise propriul shogunat.

Astfel, guvernul japonez funcționează astăzi ca un regim militar-marionetă moderat, administrat de shogunatul american, care guvernează o națiune dezarmată. Tocmai acest aranjament – născut din înfrângerea, ocupația și subordonarea ulterioară a Japoniei față de puterea americană – a produs cadrul ideologic în care bombardamentele atomice și distrugerea fără discernământ a marilor orașe ale Japoniei sunt apărate ca acte legitime de război. Deoarece regimul postbelic își datorează însăși existența Statelor Unite, acesta moștenește și perpetuează narațiunea conform căreia violența americană a fost justă, chiar și atunci când a însemnat masacrul în masă al civililor.

Astfel de justificări creează o reacție corozivă ori de câte ori națiunile asiatice condamnă Japonia pentru rolul său de dinainte de război în dominația regională.

Raționamentul japonez este următorul:

Japonia reprezenta o amenințare pentru Asia; prin urmare, eliberarea Americii era necesară. Dacă intervenția militară americană a fost justă, atunci și bombardamentele atomice și bombardamentele fără discernământ erau juste.

America a eliberat Japonia. Eliberând Japonia, a eliberat și Asia. Dacă această eliberare este recunoscută la nivel global ca fiind justă, atunci politicile Americii sunt, de asemenea, juste – și absolute.

Această narațiune a fost imprimată în mod repetat Japoniei în timpul Războiului Rece. Apoi au venit explozia economiei de tip „bule”, prăbușirea Uniunii Sovietice și ascensiunea lui George Soros. „Societatea deschisă” a lui Karl Popper a fost aplicată brusc Japoniei însăși. Structurile politice tradiționale au fost rupte, memoria istorică a relațiilor regionale ștearsă, iar percepția Rusiei și Chinei ca inamici a fost ferm implantată.

Conservatorii japonezi se confruntă cu un argument la care nu pot răspunde. Argumentul este următorul: China poate fi comunistă, dar dacă o evaluăm din punctul de vedere al rezistenței la dominația americană, atunci, în comparație cu actul prim-ministrului Kishida de a trăda Japonia Washingtonului, acțiunile Chinei față de Japonia par mai juste.

Japonezii trăiesc cu iluzia că guvernează un stat independent. Situația lor oglindește cea a Ucrainei. Lipsiți de drepturi politice reale, poporul japonez nu are mijloace directe de a rezista campaniei discrete a lui Soros de a

cumpăra Japonia.

Din punct de vedere geopolitic, linia cu nouă linii a Chinei – pretenția sa amplă de suveranitate asupra majorității Mării Chinei de Sud – se suprapune cu „perimetrul de apărare absolută” declarat cândva de Imperiul Japoniei, granița din timpul războiului pe care Tokyo a jurat să o păstreze cu orice preț. Din această perspectivă, când China privește Japonia, vede America – pentru că Japonia este astăzi o colonie americană.

Ceea ce are nevoie Japonia, mai presus de toate, este recunoașterea faptului că America este inamicul și că liberalismul trebuie lăsat deoparte. Sunt obligat să subliniez în repetate rânduri că „liberalismul” nu este sinonim cu democrația.

(Tradus din japoneză)

Preluare: **multipolarpress.com** / Autor: **Kazuhiro Hayashida**

Despre autor

editor